

ב בשבת ב לחדש שנת חמשת
אלפים ושבע מאות לבריא את עולם למנין
שאנו מנין בו כאן במתא במדינת
. איך החתן בן למשפחת
. אמר לכלתא בת ולתא
. בת למשפחת הוי לי לאנתו
כדת משה וישראל . ואנא במימרא דשמיא אפלח ואוקיר
ואסובר ואיזון ואפרנס ואכסי יתיכי כהלכת גוברין
יהודאין דפלחין ומוקרין ומסוברין וזנין ומפרנסין
ית נשיהון בקושטא . ויהיבנא ליכי מהר בתוליכי כסף
זוזי מאתן דאינון מזוזי כספא עשרין זוזי וחמשה
זוזי דחאזו ליכי ומזונייכי וכסותיכי וסיפוקיכי
ומיעל עליכי כאורח כל ארעא וצביאת כלתא דא והוית
ליה לאנתו . ורצה חתן זה והוסיף לה תוספת על עיקר
כתובתה עד משלם מאה זוזין דכסף ודא נדוניא דהנעלת
ליה מבית אבוה לבית בעלה סך
הכל הכל קבל חתן זה ובא לידו
ונעשה ברשותו וזקף הכל על עצמו במלוה ורשו . וכך
אמר לנא חתנא דנן אחריות כתובה דא כולה עיקר
ונדוניא ותוספת עם שאר תנאי כתובה קבלית עלי ועל
ירתך בתראי ועל כל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי
תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקני ממקרקעי
וממטלטלי אגב מקרקעי כולהון יהון אחראין וערבאין
לכתובה דא כולה עיקר ונדוניא ותוספת לאתפרעא מנהון
בחי ובתר חי ואפילו מגלימא דעל כתפאי . וקנינן
מ חתן דנן על כל מאי דכתיב ומפרש
לעיל קנין שלם דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי אלא
כחוזק וכחומר כל שטרי כתובות הנוהגות בישראל
וכהוגן וכתיקון רז"ל וחתמנו על שטר כתובה זה בזמן
הנ"ל והכל בריר ושריר וקיים .
נאום עד
נאום עד

גם אני החתן מודה על כל הנ"ל

נוסח כתובה ממשכד תרט"ז ע"פ הרמז"ס ה' יבום וחליכה פי"ד.